

Камо (1921)

Бобинський Василь Петрович

Іду, і клонюся доземно,
І вірю.
За мною, передо мною темно
В безмір'ю.
За мною, передо мною чорне,
Безкрає,
А часом блиск пожеж
Сліпучу пільму без меж
Розгорне,
    розкрає
        і щезне...
Блукаю...
    Зорі!
Вже в труні ви.
А в серце лізуть сумніви:
«Грядеши?.. Камо?!»
А в серці родиться і гине
У просторі
Таке, як зойк дитини:
    «Мамо!»

1921

Постійна адреса: http://ukrlit.org/bobynskyi_vasyl_petrovych/kamo